

ב'יאור בדרכן אפשר

שאומר לאדם ומנסה להסביר אותו
ולפעמים הוא היציר במו נספר וועלל עליות כו',⁴⁹
אנם רק על-פי התורה, אבל
באופן כו' (מייט קוינן עם
התחרכויות) וכך הוא גורם לו לבסוף
להימנע מלימוד התורה. ובידי
להשכית לבטול ולהכניע את
האויב ומתקדם, בצוותו
השונות, ארכיה לחיות העבורה
של האדם המבוגר עצמו באופן
דרמי עוללים ויונקים, הינו
להעמיד את עצמו (האלטן
זיך להחיק ולהחשיב את עצמו)
במעמד ומצב דועל ויונק,
הינו להניח את שכלו כו'
הצדקה ולהתמסר ללימוד התורה
ולענינו עברות ה' במסירות נפש, מעל
ומעבר למה שמתחייב מצד השכל
וההיגיון. וזה עניין מסירות
נפש, שפירושה גם מסירת
ויתרו על הרצוץ⁵⁰ האשי והנטייה
הטבעית של השכל והמדות כו',
באופן שעבודתו היא רק
מצד קבלת עול' בלבד וזה
ויתר מוחלט על הרצונות, התובנות
והרגש האיש.

71 (ה) וְתַבָּה הַפֶּמֶת עַל זֹה לְעִבּוֹד אֶת
 72 ח' בְּמִסְרֹתָה נְפֵשׁ בְּרִמָה כֹּוֹ הַוָא
 73 מִמְשָׁה רְבָנוֹ, בְּפִי שְׁמַמְבָּאָר
 74 הַרְבִּי הַרְיִיְעַצ' בְּמַאֲמָר⁵¹ זֹה
 75 בְּפִירּוֹשׁ הַכְּתוּב⁵² וְאַתָּה מְשָׁה
 76 רְבָנוֹ תְּצֻוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 77 וְזַחַווּ אַלְיָיךְ אֶל מְשָׁה רְבָנוֹ שְׁמָן
 78 זֹית זֶה גֹוי לְהַעֲלוֹת גַּר פְּמִידָה,
 79 דְּצַוְויִי (תְּצֻוָה) הַוָא לְשָׁן צְוּתָא
 80 וְחַיְבָ�וּ שַׁהְוָא עַבְנָן
 81 הַהַתְקָשָׁרוֹת, וּפִירּוֹשׁ וְאַתָּה
 82 מְשָׁה רְבָנוֹ קְצָוָה לְפִי הַמְשֻׁמּוֹת
 83 חָנָן אַמְּרָנָה אַמְּרָנָה

ה **תצוה** הוּא **שמשה** מקשור

לִלְמֹוד בָּעֵמֶקָות יוֹתֵר וּלְמֹדר בָּשְׁתַחַיות כֹּו', הָרָיו זֶה נְחַשֵּׁב
אֲצָלוֹ לְכִיטָול תּוֹרָה וְאִינוֹ מַקִים אֶת מִזְרָחָה לִימּוֹד הַתּוֹרָה בְּלִימּוֹד הַהָרָיו
פָּרְדוּמָה מִדְבָּרִי הַגָּמְרָא בָּמְשָׁכָת מְגִילָה⁴⁶ שְׂמַבְטָלִין
פָּלְמֹוד-תּוֹרָה לְמַקְנָא מְגִילָה, וְלֹא כוֹרוֹה הָרִי גָם קְרִיאַת הַמְגִילָה הָיא
לִימּוֹד תּוֹרָה וּמַドְעָה הַדָּרָן נְקָרָא בִּיטּוֹל

6 חורה? אלא שלגי מי שמסוגל למלמד
 7 בעין ובעומק, לימוד שטхи כמו
 8 קריית המגילות מהשכ' ביתול תורה.
 9 וכך גם כאשר מישחו מוסgal למלמד
 10 לנצעמו בעין ובעומק
 11 ואף על-פי-כן מוסר נפשו
 12 ולזומד עצמו, עם חברו שישיר וק
 13 ללימוד פשטוט ושתחי, ועד שלזומד
 14 גם עם עולילים ויונקים, דהיינו
 15 דקאי שהרונה הוא אפיילו על
 16 תינוק שיזע לדבר, מתחילה כבר החיבת דתינוֹך,
 17 וזה מהדרים בנסוח דברי תורה
 18 (שהרי אצל תינוק שיזע

לֹבֶר, מִתְחַיֵּל כָּבֵר הַחַיִּב ¹² וְעַל־דָּרְךְ־זָהָה בְּנוֹגָעׁ לְעַנְנָן דְּלַהֲשֵׁבִת אָוִיב
דְּגִינְעָן, וְלִמּוֹד הַתּוֹרָה אֶתְהָוא ¹³ וּמְתַנְקָם, דָּאָר שְׁגָמְצָאִים בְּזָמָן
וּכְוֹבָה כִּמוֹ שְׁפָטוֹב בְּחַלוֹת ¹⁴ שֶׁל הַרְחַבָּה כִּי, הַרְיִי יְשַׁנוּ חַיָּאל זֶר אֲשֶׁר
תְּלִמּוֹד תּוֹרָה⁽⁴⁷⁾, וְאַף־עַל־¹⁵ בָּקָרְבָּדָה, זֶה הַיָּצָר הַרְעָה⁽⁴⁸⁾, שַׁהְוָא בְּבָחִינָת אָוִיב
פִּיכְנָן לִמּוֹת שְׁמָדוֹר בְּעוֹלָה וַיָּמָקָן ¹⁶ רַךְ בִּיתָה, אַרְקִיךְ לְהִיוֹת אַצְלָן
וּמְתַנְקָם. הַיְנוּ, שְׁלַפְעָמִים הַוָּא כִּמוֹ אָוִיב, שַׁהְוָא
קָעָנָן דִּיסְקָת עֹז, אַין עֹז ¹⁷ שְׁוֹנָא הַגְּלוּרִי⁽⁴⁹⁾, שָׁאוּמָר בְּגָלוּי לְעַשּׂוֹת הַיְּפָקָד
אֶלָּא תּוֹרָה וּכְיוֹן שְׁלִימָדוֹ אַירְוָה ¹⁸ הַתּוֹרָה, וְלַפְעָמִים הַוָּא כִּמוֹ מְתַנְקָם (נוֹקָם)
בּוֹדָאי אִינְנוּ לִימֹד בְּעִינָן וּבְעֻומָק כְּפִי ¹⁹ שְׁהָוָא שְׁוֹנָא נְסָפָר וְעוֹלָל עַלְילָות כִּי⁽⁵⁰⁾, שָׁאוּמָר
לוֹ שְׁיַעַשָּׂה אַמְנָמָן רַק עַל־פִּי הַתּוֹרָה, אַכְל בְּאוֹפָן
כִּי (מִיט קְוִינָצָן). וַיְכִידֵּי לְהַשְּׁבִית הָאוִיב וּמְתַנְקָם,²¹
אַרְקִיכָּה לְהִיּוֹת קָעֵבָדָה בְּאוֹפָן דָּמָפִי עוֹלָלִים
וַיְוֹנָקִים, הַיְנוּ לְהַעֲמִיד אֶת עַצְמוֹ (הָאַלְטָן זַיַּק)²³
בְּעִמָּד וּמִצְבָּד עַזְוָל וַיְונַק. הַיְנוּ לְהִנִּיחַ אֶת ²⁴ של רַוַּחַת.

וועל-דרק-זה בוגע לעניין 34
דלה-שבית אובי ומתנקם 35
דאך שנמצאים בזמן של 36
הרחה כו, תורה לה אין אויב 37
ומתנקם שמהריע ללימוד התורה הרי 38
ישנו ה'אל זר אשר בקרברך', 39
זה הייר קרע, 40
בבחינת אובי ומתקדם יש צור 41
לההגבער עליו ולצחו. הינו, 42
שלפאנאים הוא יציר הארץ 43

(45) ראה שו"ת בית אפרים או"ח סס"ח. ריש"ש מגילה ג, א. (46) שם. (47) לאדרה"ז בתקתו. (48) ראה שבת קה, ב. (49) ד"ה הניל פ"ב. (50) ראה תור"א מקץ לו, ב. ובכ"מ. (51) פ"ג'ד. פט"ז. (52) ר"פ צוחה.